

Magda Mazurek, 2021-04-07 10:50

Jakie jest ryzyko zarażenia się od osób zaszczepionych i ozdowieńców?

Fot. Getty Images/iStockphoto

Ponad 120 milionów ludzi w 200 krajach zostało zakażonych wirusem SARS-CoV-2 od początku trwania pandemii. Reinfekcje po naturalnych zakażeniach tym samym lub nowym wariantem SARS-CoV-2 były zgłaszane sporadycznie i pytania dotyczące czasu trwania odporności po naturalnym zakażeniu oraz czy bezobjawowe, ponownie zakażone osoby mogą być zdolne do przenoszenia wirusa pozostają bez odpowiedzi.

Szczepionki COVID-19 zostały ocenione pod kątem skuteczności w zwalczaniu objawowego zakażenia oraz w ograniczaniu i / lub zapobieganiu łagodnej, umiarkowanej lub ciężkiej chorobie, w tym śmiertelności. Jednak badania szczepionek nie zostały zaprojektowane tak, aby mierzyć zmniejszenie ryzyka przeniesienia wirusa od zaszczepionych na podatne osoby, z którymi mieli kontakt.

ECDC przeprowadziło przegląd literatury naukowej na temat czasu trwania i charakterystyki odporności po naturalnym zakażeniu SARS-CoV-2 spowodowanym jakimkolwiek wariantem lub po szczepieniu COVID-19 dowolną dostępną obecnie szczepionką zatwierdzoną w UE.

Przeгляд dowodów dotyczących naturalnej odporności i możliwości transmisji od osób wcześniej zakażonych wykazał, że:

- Reinfekcja jest rzadkim zdarzeniem. Wyniki badań potwierdzają, że efekt ochronny wcześniejszej infekcji SARS-CoV-2 waha się od 81% do 100% od 14 dnia po początkowym zakażeniu, przez okres obserwacji trwający od pięciu do siedmiu miesięcy. Ochrona przed ponownym zakażeniem jest niższa u osób w wieku 65 lat i starszych.
- Przebyte zakażenie SARS-CoV-2 nie zapewnia odporności na ponowne zakażenie u wszystkich osób, a niektóre ponownie zakażone mogą nadal przenosić SARS-CoV-2 na podatne kontakty.

- Badania te przeprowadzono przed pojawieniem się budzących obawy nowych wariantów SARS-CoV-2, a zatem istnieją ograniczone wstępne dowody na to, że odporność indukowana przeciwko wcześniej krążącym wariantom SARS-CoV-2 może nie mieć takiej samej mocy lub czasu trwania w stosunku do dotychczas zidentyfikowanych nowych wariantów (w szczególności warianty B.1.351 i P.1.)
- Oczekuje się, że wraz ze wzrostem liczby osobników nabywających naturalną odporność całkowita liczba zakażeń znacząco spadnie, prowadząc do ogólnego zmniejszenia transmisji, chyba że zmiany genetyczne w krążących wariantach wywołają znaczną ucieczkę immunologiczną.

Przegląd dowodów dotyczących odporności i możliwości transmisji wirusa od wcześniej zaszczepionych osób wykazał, że:

- Dowody na wpływ szczepień na ryzyko przeniesienia choroby są dostępne tylko w jednym badaniu, które sugeruje, że szczepienie członka gospodarstwa domowego zmniejsza ryzyko zakażenia u innych domowników o co najmniej 30%.
- Istnieją dowody na to, że szczepienie znacznie zmniejsza wiremię i objawowe / bezobjawowe zakażenia u zaszczepionych osób, co może przełożyć się na zmniejszoną transmisję, chociaż skuteczność szczepionki różni się w zależności od podanego produktu i grupy docelowej. W świetle tego faktu oczekuje się, że całkowita liczba zakażeń znacznie spadnie wraz ze wzrostem wyszczepialności. Doprowadzi to do ogólnego zmniejszenia transmisji.
- Badania przeprowadzone wśród osób zaszczepionych nie są jeszcze wystarczająco długie, aby wyciągnąć wnioski na temat czasu trwania ochrony przed infekcją w perspektywie długoterminowej. Miana przeciwciał u osób zaszczepionych osiąga szczyt po 3-4 tygodniach po szczepieniu.
- Wiele badań skuteczności szczepionek przeprowadzono przed pojawieniem się nowych wariantów wirusa SARS-CoV-2. W badaniach, które dotyczą tych wariantów, istnieją ograniczone wstępne dowody na zmniejszoną skuteczność szczepionki, w szczególności dla wariantu B.1.351 i prawdopodobnie również dla P.1.

Źródło:

<https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/sars-cov-2-transmission-newly-infected-individuals-p-revious-infection>